

Blanquerna (fragment)

En la forest¹ per on anava Blanquerna, havia un castell molt forts, lo qual era d'un cavaller, lo qual, per la força del castell e cor² era forts de persona e sabia molt de fet d'armes, era molt ergullós e faïa moltes d'injúries a tots aquells qui estaven entorn sa encontrada. Un
5 jorn s'esdevenc que el cavaller, tot sol en son cavall, guarnit d'aquelles armes que havia acostumades a portar, féu assalt en un castell qui era d'una dona que havia molt bella filla. Ventura fo que lo cavaller atrobà la donzella fora les portes del castell, ab d'altres donzelles; e pres aquella, e en lo coll de son cavall la posà, a força de
10 la donzella e de totes les altres, e entrà-se'n ab ella en lo gran boscatge. Gran fo lo so e l'encalç qui fo fet al cavaller per ço que li tolguessen³ la donzella. Dementre que lo cavaller la se'n portava, la donzella plorava e cridava molt fortment. Un escuder que seguia lo cavaller, atès lo cavaller e combaté's ab ell; e lo cavaller nafrà e
15 enderrocà l'escuder, e aucís-li⁴ son cavall, e tenc sa via⁵ ab la donzella envers son castell.

Segons que ventura menava Blanquerna per un lloc e per altre, per la forest, esdevenç-se que lo cavaller e Blanquerna s'encontraren. La donzella plorava e cridava, e pregà Blanquerna que li ajudàs [...]

(Amb un eximpli i bones raons, Blanquerna convencé el cavaller perquè la deixés lliure. Després hagué d'acompanyar la donzella, en el camí de retorn, cap al castell de la seva mare).

20 Molt desplaç a Blanquerna con havia a eixir de son camí per
acompanyar la donzella que lo cavaller li havia comanada; mas caritat,
fortitudo⁶, lo faren anar ab la donzella envers les partides del castell.
Dementre que Blanquerna anava ab la donzella, Blanquerna sentí
25 temptar son coratge de carnal delit, per la gran bellea de la donzella
e per la soliditat en la qual era ab ella en lo boscatge. Mas
encontinent que Blanquerna sentí la temptació, remembrà la metgia⁷
per la qual hom mortifica tota temptació, ço és a saber, Déu e la sua
passió, e la celestial glòria e les infernals penes; e gità's a oració, e
30 demanà ajuda a les set virtuts qui eren en sa companyia, e remembrà⁸
la viltat e la sutzetat⁹ qui és en l'obra de luxúria, e desirà haver la
noble obra qui és en les virtuts con s'ajuden contra los vicis.

Moltes vegades hac¹⁰ Blanquerna temptació de luxúria, dementre
que anava ab la donzella, e encontinent¹¹ se donava a oració, segons
que damunt és dit, e mortificava la temptació. Per esperit maligne
35 s'esdevenç que la donzella hac temptació de pecar ab Blanquerna; e
cor no havia la manera de Blanquerna contra temptació, dix aquestes
paraules:

—Sènyer —dix la donzella— en vostre poder só, e vostres
paraules m'han delliurada de les mans del cavaller. Altre guardó no
40 us pusc fer, mas d'aitant que us podets plevir¹² de ma persona a tot
vostre plaer.

1. Bosc, selva. 2. Perquè. 3. Prenguessin. 4. Li matà. 5. Continua el seu camí. 6. Fortalesa. 7. Remei. 8. Recordà. 9. Brutor. 10. Tingué. 11. Tot seguit. 12. Aprofitar.